

INGEBRUIKNEMING VAN HET NIEUWE MAATSCHAPPIJ-HUIS

Voor een royale, zij het van buiten ietwat nuchtere nieuwachtige villa in het Haagse park „Zorgvlied” wees op 11 November j.l. een lange rij auto's en het wapperen van de driekleur de genodigden van verre de plaats, waar het nieuwe tehuis van de Maatschappij op het punt stond met plechtig- en feestelijkheid te worden ingewijd.

De voor de bijeenkomsten van het hoofdbestuur bestemde vergaderzaal van uiteraard beperkte capaciteit, voor deze gelegenheid amper toereikend om alle officiële en minder-officiële gasten, waaronder een aantal Belgische collega's te bevatten, was tot de laatste plaats bezet toen de Mij-voorzitter coll. V a n H o u t e allen verwelkomde. Na diens uiteenzetting van de motieven en omstandigheden welke het aanzijn hadden gegeven aan een eigen tehuis, was het woord aan de ere-voorzitter, coll. V a n H a s s e l t , die in zijn rede een historisch overzicht gaf van het ontstaan, de groei en de eenparig versnelde ontwikkeling van de werkingssfeer van de Maatschappij vanuit de aanvankelijk bescheiden maatschappelijke en sociale positie der tandheelkunst. Het was — gemeten naar vooroorlogse maatstaf — vooral de overheidsbemoeying met de geneeskundige en bijgevolg ook tandheelkundige gezondheidszorg, welke de werkzaamheid der Mij op het terrein der sociaal-hygiënische voorzieningen veelvuldig in omvang had doen toenemen. De daarmede verband houdende uitbreiding van het administratieve apparaat had de dringende behoefte aan een ruimer en vooral eigen milieu scherp naar voren gebracht, waarvoor als resultaat van veel wikken en wegen ten slotte een passend pand werd gevonden.

Verscheidene genodigden voerden hierna het woord. In zijn toespraak verklaarde de Staatssecretaris voor Sociale zaken, Dr. P. M u n t e n d a m , de tandheelkunst te beschouwen als een essentieel bestanddeel van de geneeskundige gezondheidszorg en de betekenis der Mij., als 85% der tandartsen omvattende beroepsorganisatie, dienovereenkomstig. Z. Exc. vrouwde dat de Mij in haar, wat hij noemde: schitterende gebouw haar bijdrage aan die gezondheidszorg in toenemende mate zou blijven leveren.

Namens de Haagse wethouder van Sociale Zaken waardeerde de wnd. Directeur van de G.G. en G.D., Dr. C. K r u y t de keuze van de residentie als zetel van de Mij. Zijn belangstelling ging vooral uit naar de schooltandverzorging, waarvoor naar hij hoopte, de werkzaamheid in het nieuwe gebouw vrucht-dragend zoude zijn.

Professor H e r i n g a gaf namens de Centrale Raad en de Ned. Vereniging voor Sociale Tandheelkunde uiting aan zijn erkentelijkheid voor de eendrachtige

samenwerking met de Mij op het gemeenschappelijke sociale gebied, welke zich ongetwijfeld in de nieuwe behuizing zou bestendigen.

De secretaris-penningmeester van de Kon. Mij tot Bevordering der Geneeskunst, Dr. F. W i b a u t relevéeerde de onderlinge goede verstandhouding en voorzag dat de steeds toenemende activiteit aan het sociale front uitbreiding in de tuin eerlang nodig zou maken!

De onder-voorzitter van de Kon. Ned. Mij tot bev. der Pharmacie, de heer D. K o k schetste eveneens de gemeenschappelijke interessen waaruit de gerede belangstelling bij het betrekken van het nieuwe gebouw mocht worden verklaard.

Als voorzitter van het Centraal Overleg van Ziekenfondsorganisaties moest de heer C. J. v a n L i e n d e n erkennen dat zoals hij het noemde: de naïeve opvattingen aan die zijde omtrent het begrip „volledige” tandheelkunde in de vroegere ziekenfondscontracten, plaats hebben gemaakt voor een beter inzicht. De nauwe samenwerking, het naar elkaar toegroeien had daartoe op verheugende wijze bijgedragen en de ingestelde contrôle op de behandelingen in ziekenfondsverband kon daarvan als symbool gelden. Alleen in gelijkgezindheid kon een oplossing gevonden worden voor de bestaande problemen: toenemende vraag naar tandheelkundige hulp en schooltandverzorging.

Coll. L. S p o o r e n b e r g zag in zijn functie van inspecteur van de Volksgezondheid en zijn lidmaatschap van de Mij de bevestiging van de cordiale relatie, waarin zich de veelvuldige besprekingen met het D.B. konden afwickelen.

Namens de wetenschappelijke verenigingen sprak ten slotte coll. P. B u i s m a n de hoop uit, dat bovenal de tandheelkundige belangen der gemeenschap, welke blijkens de ervaring parallel lopen met die der tandartsen, in het nieuwe tehuis richtsnoer zullen zijn bij de te nemen beslissingen.

Na het officiële gedeelte was er gelegenheid voor de aanwezigen om de nieuwe behuizing in ogenschouw te nemen en zich te overtuigen hoezeer de smaakvolle, in lichte tinten gehouden vertrekken een aantrekkelijke omgeving vormen voor bestuurders, medewerkers en overige personeel om er hun dagelijkse taak te verrichten. Dank zij de talrijke fraaie en waardevolle geschenken draagt de daarmede verzorgde aankleding er in belangrijke mate toe bij om de behaaglijke sfeer te scheppen, waarin het prettig moet zijn om te werken, zomede voor bezoekers om er besprekingen te voeren.

Dat voorzitter V a n H o u t e niet in gebreke is gebleven om voor deze artistieke bijstand en de getoonde belangstelling de dank van het D.B. en H.B. te vertolken, zij slechts volledigheidshalve vermeld.

Van de gelegenheid tot gelukwensen en bezichtiging via de later op de middag gehouden receptie werd een zodanig gebruik gemaakt dat het waarlijk niet nederige gebouw de dichte stroom van bezoekers met moeite kon verwerken. Het gulle aanbod van verversingen was daartoe ook niet bevorderlijk. Wie zou onder zulke omstandigheden zich haasten om uit die aantrekkelijke omgeving weg te komen?

Na afloop verenigden vele collega's zich aan een gemeenschappelijk diner, hetwelk hen tot ver in de avond in feestelijke stemming bijeen hield.

B.